

SZERKESZTŐI IRODA
és kiadóhivatal: Pásp. Lyc.
nyomda. Küldemények ide
intézendők.
Megjelenik a lap minden
szombán.

GYULAFEHÉRVÁR

ELŐFIZETÉSI DÍJAK:
Egész évre 4 frt. Félévre 2
frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 3 kr.
Hirdetési díjak: Egy négyzet
centim. tér ára 4 kr. Bélyegil-
lek minden hirdetés után 30 kr.
Nyiltér sora 25 kr.

POLITIKAI, TARSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Kossuth Lajos.

Korszakot alkotó időhöz, korszakot alkotó név
tapad, Turinban lakó nagy hazánkfia. Kossuth
Lajos nevével.

Megdobban még a szomorú idők emlékei-
ből meritett elismerést palástoló farizeusnak szí-
ve is e név hallatára.

Hisz mindyájan tudjuk, hogy ki ő; de tud-
ják ezt még ellenségei is! Kiért tudott valaha
és tud még ma is jobban lelkesedni a magyar!
Nevének kiejtése felzavarja a csendes tengert!
Fellobontja az alvó tüzet! Rajongásra bírja a
a magyart! Csendet parancsol a gyűlöletnek!

Ünnep neve szívünkben, különösen most,
augusztus 25 én, Lajos nevének 89 ünneplésekor

Vajjon van-e valaki a hazában ki e napon
nem fog az egek Urához felsóhajtani: Tartsd
meg Isten hazánk nagy fiát; Kossuth Lajost!

Vajjon van-e valaki, ki nem fogná leroni
hálóját, ki nem fogja tolmácsolni hódolatát a
nagy hontalannak?

Nincsen! hisz minden város ünnepe, min-
den magyar fohászkozik. A puszta lakó szíve
megdobban felsóhajt és a szellő elviszi messze
a tengeren túl az üdvözlőket a rokon nagy ma-
gyar léleknek.

A patak mellett ülő halász abba panasolja
üdvözlő édes örömet, melyet síhógván viz fo-
lóról folyamba, hogy harsányon zugja az öröm
riadót a tenger a mellette lakó ősz ünneplőnek,
A viskóban lakó árva, ki nyugodt lakát a

kis fecskével megosztá, sirva panasolja el lel-
kesedését, a kis fecskék a már hulló sárguló
lombról sereggé tömörülnek, hosszú utra kelnek,
körül röpdösis a Turinban élő legnagyobb ár-
vának lakát és elcsicsérgik a magyar árvák
iránta táplált lelkesedését.

A tudomány és művészet magához illő im-
pozánsan ünnepli meg e nagy nap emlékét. A
távirok és levelek ezrei viszik a magyar nemzet
önzetlen üdvözlő lelkesedését.

Városunk polgársága szintén lelkesedése
ünnepli e szép nap emlékét és esdve kéri a
mindenhatót, hogy áldja meg az emberi élet
végső határával hazánk nagy fiát Kossuth La-
jost!
H. K.

Levelezés.

Zalatna 1892. aug. 22-én.

Szép est volt aug. 21-én! Zalatna a mióta fönáll,
oly fényesen még nem volt kivilágítva, oly zajos éljen-
zés utcaiban még nem halatszott — a külön-féle nemze-
tiségű és vallású lakosok még soha sem egyestültek oly
lelkesedéssel egy férfi ünnepelésére mint most. De hisz
most először történt, hogy Zalatnán született, ott nevel-
kedett polgár m. k. ministerré lett kinevezve. Lukács
Béla ur ő Nagyméltósága vasárnap délelben érkezett Za-
latnára. A lakosságot készületlenül nem találta — a
programm meg volt és akár melyik nap érkezett volna
váratlanul — azt keresztül vitték volna. Az egész or-
szág ünnepi a nagy férfit hát csak Zalatna maradjon
vissza?

A köröskörül föltornyosuló hegyekről szászszoro-
son dörgött vissza a mozsárlövések zaja. Tuzkigyók
szálltak magasra, hogy ott szíjjelpattanganak, és piros,
fehér, zöld csillagesőként hulljanak alá az Ompoly meg-
dagadt vizébe. Oly látvány volt ez, mely bármily nagy
város dícséretére válhatott volna.

Midőn a fáklýásmenet a kegyelmes úr kastélya

elé ért, az ünnepelet már kúnn fogadta őket. ft. Csiky
Imre esperes ur megszólító beszédet intézett hozzá, mely-
ben a lakosság örömet és büszkeségét tolmácsolá, hogy
polgártársuk oly magas hivatalt nyert el. A miniszter
közülbelül ezeket felelé: Épen ebből látható, mennyire
részhajlatlan a mi hazánk alkotmányos törvénye, hol
nem jó tekintetbe a rang a születés különbsége, ha-
nem hol az igaz érdem akként jutalmazatik, hogy a
legmagasabb fokon a tömeg jóléte és boldogsága érde-
kében fáradozhasson és használja tudását és törekvését.

Lelkes „Éljen“ harsant fölfelé e szavakra.

Mintegy az ovációhoz tartozott egy Altmann Leo
hegedűművész és több műkedvelő által rendezett hang-
verseny, melyen a miniszter és családja is élénk részt
vettek. Igen nagy tetszéssel fogadták a Lassner Ka-
rola által előadott Gabányi „a levél“ című monológ-
ját, melyet tényleg oly híven adott elő, hogy benne
a dilletantizmus nyomai sem voltak láthatók
Lassner Aladár ur a hegedű darabok kíséretében, to-
vábbá Nagy Adél ő, nsgával játszott négykezesben
mint derék zongorajátékos mutatkozott. Közreműködtek
még Dr. Szontágh és Kohler urak. Igen tetszelték az Alt-
mann Leo által előadott darabok, melyben — mint
rendesen — virtuozitását úgy az előadásban valamint
a tehnikában bizonyítá. A számos jelenlevő tapssal
jutalmazta játékát.

Az ünnepelet végén igen sikertült tánczoszoru ké-
pezte, mely hajnal hasadtáig tartott.

Soká fognak még beszélni ez estéről Zalatnán.

x-y.

Új találmányok s műszaki leírások

Közl.: Bergl Sándor első budapesti szabadalmi irodája VI
Andrássy út 30.

Megfogta a villám. Komikus jelenet játszott
le nem régen Durangóban, Bibao mellett. Mint ugyanis
San-Sebastianból jelentik, a durangói pályaudvaron vé-
letlenül elszakadt a villamos világítás egy sodronya. Egy
parasztgazda utána kapott a drótnak, de a villamos áram
annyira meglepte, hogy hangos kiabálásra fakadt. A
tömeg körül fogta az ugráló parasztot. ki abban a hi-
szemben, hogy meg van babonázva, fogta a sodronyt

TÁRCZA

Búcsúm.

Emlék gyanánt ne adj virágot,
Csak egy követ az út megöl.
Úgy dobd felém, hogy megsebezzen,
Szíven találjon, tán megöl.

Fellegvár lesz reményeimből
Ha csak reám pillantanál,
A hontalan kóbor szegényre,
Kinek te mindene valál.

Ha légváram a mennybe nyúlik,
A követ akkor dobd nekem;
Hogy minden eszmém romba dőljön
Es elenyésszen mind velem.

Gyulafehérvár, 1892. Augusztus.

Kunhegyi Miklós.

Programmváltozás.

— Elbeszélés. —

I.

Reggel 10¹/₂ óraker édes álomból való fölébredés.
Tizenegy óraker reggeli, aztán pedig hosszas pő.
dörgetése a gyönyörűséges, fekete bajusznak.

Tizenkét óraker elhagyása a garçon lakásnak, s a
váci utcában való föl alá járkálás.

Megtekintése az elmenő elegáns hölgyeknek, azok
megbírálása állván csipős megjegyzésekből, vagy ma-
gasztaló szózatból . . .

Három óraker az ebéd.

Esti félnyolczig tart a kaláber. Néha ferbli is. Az
attól függ micasoda „compania“ jön össze.

Tízigt tart rendesen a színház.

Ezt követi a lumpolás szorosabb és tág értelemben,
kisebb nagyobb társaságban, hölgyekkel vagy a
nélkül. Chambre separé es más e fajta ártalmatlan
dolgok.

Éjfél után kialszik a lámpaláng. Sötét van. Csönd
van. Csak egy ember horkolása ballatszik, a ki napi
teendőit lelkiismeretesen végezte.

II.

Ezt a szép bajuszos fiatal embert Sándornak hívják,
és egy vidéki földbirtokos igen sikertült fia. Allítólag
jogot hallgat az egyetemen, — tényleg pedig az első
fejezetben leirt program szerint tölti ifjú napjait.

Ifjú nehéz napjait.

Mert higgyék meg. kedves barátaim, hosszú ne-
bész napok ezek.

Mikor megszokta már az ember az örökös egyfor-
más ágot — unalmassá válik — az élvezet is.

Csak akkor élvezet a mulatás, ha megszoktása a
heti teendőknek. A megszokott mulatás már megszűnt
azzá lenni.

Ennek a megszokásnak eredményét közönségesen
úgy nevezzük, hogy „blazirt.“

Hát idővel Sándor is blazirt lett.

Egy déltán tudniillik kártyázás körben megszállta
egy végtelen unalom. Akkorát ásitott, hogy könyek to-
lultak szemébe. Fölhagyott a kártyázással, kiment a
szabadba az Andrássy uton végig, ki a ligetbe a
zöldbe . . .

Műsorának első változása volt ez.

III.

A gyáva ember ilyenkor meglövi magát. Nincsen
szeme előtt egy magasztosabb életcél, nincs rózsaszínű
ábrándvilág, nincs remény, nincs semmi a mi a szívet
gyorsabb löktetésre készíti . . . rideg, kiaszott az élet
kosszú végtelen. szürke mező tenyérai zöld, tonálynai nap
fény nélkül . . .

Ilyenkor föbe lövi magát az ember. — Hit úgy
sincs nála. ha néha a másvilágra gondol is, azt mindig
mint hosszú, hosszú pihenőnek képzelel el, melyben az
ember alszik: álomnélküli mély alvást . . .

Sándor hazament vidékre.

Ott élt a puszta — sétált az istállókban — meg

veregette az ökröt hátát — nézegette a a libák sétájá
mint nemrég a váci utca szépeit . . .

És mindezt oly rezegnációval — önmegtaga-
dással.

Ott volt náluk egy gyermekkori játszótárs is,
Linkának hívták. Szőke hajjal, kék szemmel falusi öl-
tőzet és modorral. Apja egy barátjától örökbe fogadta.
Hetek multak.

Sándor elméjében, mintha megszakadt volna vala-
mi hisz nem gondolkodott semmire.

Soha sem tudta, mit fog a jövő perczen, tenni
fölkelt — lefeküdt a tyúkokkal.

Nem emlékezett meg a multról — nem gondolt a
jövőre.

— Fiam, mondá egy napon atyja, itt az ősz, nem
iratkozol be az új tanévre Sándor mosolygott.

— Még ráérek avval Fáradt vagyok, még pihenni
akarok.

De azért Sándor agyában kezdtek előrohanni az
emlékek: a dolognélküli élet, a csupa mulatság azután
az az unalom a mi elfogta. Irtózott attól az élettől.

Dehogy is ment volna ő most vissza Azért és még
más valamiért.

IV.

— Linka!

— Tessék!

— Maga mindig köt és lenéz a kötésre, mintha
holnapra kellene a harisnya. Maga nagyon unalmas.

— Köszönöm a bököt. Sándor a füben tertült el.
A dúslombu eperfa árnyában, mely „bólintott lombjá-
val.“ Maga elé fujta szivarja füstjét és merengve nézett
a szőke Linkára.

— Maga nagyon szép. Linka! mondá kis idő
mulva.

Linka ránézett nagy szemével. Csodálkozva, mintha
valami érthetetlen dolgot hallott volna. Aztán arcába
szállt a pir, lassan-lassan, egész haja tövéig . . . De
már akkor tovább kötött és ujjai járták a táncot.

és fenhangon gyónta az összes bűneit. Mikor kiszabadították kényes helyzetéből, imákat mormogva távozott.

As ember számokban. Az emberi test 105 csonttal és 500 izommal bír, egy felnőtt ember vérének súlya mintegy 15 kgm. tesz. A szívnek átmérője rendszeren 15 cm, percenkint 70-et, óránként 4200-at, évenként 2579400-at ver, minden egyes verés 44 gr. véré vizet tartalmaz, percenkint, 2300 grammot, óránkint 132 kgramot és naponként 58,5 márcsát. A test összes vére 3 perc alatt fut keresztül a szíven és tudunk a rendszer állapotban 5 liter levegőt tartalmazni. Óránkint átlag 1200-szor lélegzünk, melynek 300 liter levegőt fogyasztunk el. A bőr 3 rétegből áll, melyeknek vastagsága 6 mm. és 3 mm. között változik. Minden négyzetcentiméter bőr 12,590 izzadó esővecskét vagy likaesot tartalmaz.

Mosható kárpit. Az újabb kutatások szerint számos betegség, mint a diphteritis, sarrach, himlő, tifusz, átvitel következtében ragadós, és hogy sok esetben járulnak hozzá a kárpitok a betegség anyagának átviteléhez, kísérjük meg néhányszor betörölni a rég felragasztott kárpitokat akár törővel, akár kefével, akkor látni fogjuk mily nagy mennyiségű festék-anyag és szenny szől el a falról. Mindenki tudja mennyi fáradságra kerül a régi anyaszin kárpitok tisztogatása a falakon, mert azok ritkán érik el a megkint tisztaságot, ezzel szemben gyakran elrontjuk a színeket, úgy hogy a szobát újra kell kárpitozni. Ezen a bajon lehet ugyan segíteni az által, hogy a kárpitokat firnással bekenjük, de ez az eljárás igen drága és a legtöbb helyiségnek nem felel meg. Az angolok csak néhány év előtt jutottak arra a gondolatra, hogy olyan kárpitokat állítsanak elő, melyet vízzel lehet tisztogatni. De ezen kárpitokat nálunk mogorva és csekély izlésségük és drága voltak miatt nem igen szeretik. Most azonban sikerült olyan mosható kárpitokat előállítani, mely az angol gyártmányt nagyban felül mulja. Ezen gyártmány nem eny. festékekkel van nyomva, azonkívül a papiros olajjal van telítve, úgy hogy teljesen vízmentessé lesz és ekkor a kárpit mosható a kárpit kezelése által létre jött sima és kemény felszín nehezen veszi fel a port és szemetet de ha ez mégis megtörténik, akkor szappannal vagy vízzel lemosva ismét tiszta és úde szint nyer, anélkül, hogy a mosis a papirt vagy szerint elrontaná. A kárpitnak bizonyos olajszága van, mint a linoleum kárpitnak, de a felragasztás után elveszti azt, Mindezek folytán igen ajánlatos a ház bármelyik helyiségében, de valóságos nélkülözhetetlen a háló vagy betegszobában sat., mivel az orvosok eszközöket kísérletek azon eredményre vezettek, hogy a kárpitok sublimát és karbolodattal is desiniciálhatók, minélfogva lehetetlen, hogy valamely betegség anyagát magukba fogadják. Tischner, Kleinschidit és Rink Eleerfeldben a szösz szerint következő szak-

Sándor fölkel helyéből odatördelt a szék elé, melyen Linka ült, megragadta kezét és; megsókolta.

Én magát nagyon szeretem, Linka. Ha nézem magát, ha nézek szép szemébe, kibékülök a sórsal a mi, ért hogy teremtett. Lahet-e, akar e feleségem lenni.

— Ugyan menjen Sándori Ön úgy beszél mint valami regényhős. Aztán miből is tudna engem kitértetni? Micsoda maga? Vagy tréfát üt egy falusi lánynyal?

— Istenre mondom hogy szeretlek. Mondá hogy viszonsszeretsz.

Mondd! Tanulni fogok, küzdeni fogok e éretted . . Remélhetek?

Sándor Pestre utazott,

IV.

Reggel 6 órakor édes álomból való fölbredés . . Kilencz óráig elmélyedés különböző törvénykönyvekbe.

Délig előadásra való látogatás.

Az utcán való szerény meghunyászkodás. Mintha ez a sok zeukorszeé hülyecske a váczi és kecskeméti utcákban mindannyi libácska lenne. Mit törődik velök Sándor?

Délután egy kis séta a szabadban. A könyvekhez való visszatérés.

Esti 10 órakor kialszik a lámpa. Sötét van. Csönd van. Sándor elmerengve, édes reménnyel szívében gondol egy kis szöke leányra.

Előtte lebeg egy cél. Rózás az élet. Kedves a világ. Részen a tudomány, részen szerelme elégtétellel töltik el szívet.

S mikor elalszik kedves alakok lebegnek előtte Álmban . . kigyúl a sötétség . . a könyvek fölött glória mutatkozik . . egy szöke fej bukkan elő . . Linka! . .

Éz az új program.

Almai Rezső.

értői véleményt adták: „A kárpitot ismételtén megtisztították 40° R. hőmérsékű szappanos vízzel, 1% sublimát vagy 4—5% karbolodattal, a nélkül, hogy a mosás bármi csekélyét értett volna a papirosnak, vagy a színnek, vagy hogy ezeknek eredeti külszínük valamiint változott volna. Egy darab kárpiton vízzel inficiált tápge latin segélyével penészgombákat tenyésztettek. 8 nap múlva a kárpitokat újra lemosták és lefejették. A falon ez idő alatt penészgombé nem fejlődött. A kárpit megővja nedvességtől még az oly helyiség falait is, hol sok viz párolog el.

NAPI HIREK.

— **Lukács Béla** kereskedelmi minister vasárnap f. h. 21-én a fővárosból Zalathára utazott, hol családja nyaral. Kedden f. h. 13. már visszautazott a fővárosba.

— **Sat István Király** napját megelőző este a város főnyes kivilágítása mellett, az önkéntes tűzoltó egyesület zenekara a városbába előtt több darabot eljátszott és takarodóval a várost körüljárta. Másnap délelőtt a tisztikar, városi tanács, törvényszék, postahivatal, tanárikar és számos hívő vonult fel a várbeli róm. kath. székesegyházba, hol Bálint Károly apátkanonok celebrált.

— **Kinevezés.** Fehér Gerő káplán tanára törént kinevezésével megtrólt állomásra Német Gyula karczfalvi káplán lett kinevezve. Az irgalmas nővéreknél mint lelki atya Pucher minorita rendű szerzetes Alvinczről lett kinevezve. Gratulálunk!

— **Esküvő.** Folyó hó 21-én vezette oltárhoz Heiszter Odón itteni kereskedő Hallomásék Jánoszlávy nyug. sóhivatalnok kedves leányát Olgát. Sok szerencsét kívánunk!

— **Színészet.** Miskolczi Henrik derék színtársulata, mely nem részszül kellő pártolásban, e hó végén Nagy-Enyedre fog utazni. Eléggé sajnós, hogy egy oly városban, mint Gyulafehérvár egyetlen színtársulat sem tud boldogulni; habár összes tagjai jól képzett színészek.

— **Alsófehérmegye alispánja** az Abrudbánya városban megüresedett jegyzői állásra évi 500 frt fizetéssel pályázatot hirdetett, a pályázati kérvények köllően felszerelve f. év szeptember 15-éig a megye alispánjához küldendők.

— **Műkedvelőkről** kritikát írni nem lehet, de nem is szabad. A műkedvelők rendszeren jótékony célból lépnek a világot jelentő deszkára s így működésük, már a nemes cél iránt való tekintetből nem képezheti a kritika tárgyát. A helybeli derék műkedvelők a Miskolczi Henrik színtársulatát akarták egy kis pénzszaggal ellátni, miután a színtársulat minden nemes igyekezete mellett sem tudott nagyobb számú közönséget vonzani az árénába. A helybeli műkedvelők e szép terve sikerült, mert esőtörtökön aug. hó 18-án nagyobb számú közönséget töboroztak össze.

A helyesen megválasztott darab Rosen Gyula egy kitűnő vígjátéka „Egy rossz ember“ volt melyben a helybeli műkedvelők majdnem minden számoctevő tagja játszott, még pedig a szó igaz értelmében. Helyes fölfogással és az értelem minden phrázisaival fogta fel minden egyes műkedvelő a reá osztott szerepet.

A czimszerepet Bigner Károly adta. E szerep jól talált egyéniségéhez, mert ő az életben is rossz ember, ki mindenkivel jót tesz. Mellette Joksmán Nándor mint Szigori Béla nemcsak szép megjelenésével, de értelmes, helyes hanghordozásával tűnt ki, kapott is nem egyszer elismerő tapsot. Bokros vasuti igazgató Hőhn Károly a jeles tollu főjegyző személyentette. minden hízlegésnélkül ellehett mondhatni, színészi temperamentummal, de Mihelyes Károly mint Szigori sem maradt háttérben. mint a pipotyá förből egészséges alakot csinált.

Moskovitz A. Engel Jágó, Zeller Zriuyi kis szerepökben is feltűntek.

A kit első sorban kellett volna említenem az Lassner Carola k. a mert Lassner k. a. már színésznő számba megy oly otthonossággal és kedvesen mozog beszél és cseveg a színpadon, hogy csupa gyönyörűség hallgatni. A kisasszonyt szép játékáért gyakran erősen meg is tapsolták.

A színésznőről, kik a „Rossz ember“ben működtek csak az elismerés hangján szólhatunk, mert nagyban rajta voltak, hogy a műkedvelők kezére játszanak a mi sikerült is.

Ez előadással nemcsak a közönség, de az igazgató is meg elégedett és alig várja, hogy egy másodikat nyélbe üssön, a mi talán e hét folyamán létesül is.

Előadás után tánc volt tervezve, de az a fáradt műkedvelők iránt való tekintetből elmaradt.

Dr. Fehér

— **Gyulafehérvárszab. kfr. város tanácsa** az njonnan rendszeresített állatorvosi állomásra pályázatot hirdetett: Javadalom 400 frt évi fizetés, a helyi vasuti rakodó állomásnál mint szakértő, mellékjöveldelme. és szabad magán gyakorlat. Pályázni kívánók szabályszerűen, a törvény kellékeinek megfelelőleg felszerelt kérvényeiket, September hó 15-éig a város polgármesteréhez kell benyújtásák.

— **Felülfizettek** az önkéntes tűzoltó-egyesület zenekara által a „Lövész“ kertben folyó hó 7-én megtartott hangverseny alkalmával: Ö excellenciája Lőnhárt Ferencz 5 frt, Knörr Lujza 1 frt, Moreno Ilyés 2 frt, Emilie Burprich 50 kr, Hedvig Hendel 50 kr, Dr. Nánthán Barnáth 50 kr, Flache Eduárd 50 kr, Körner Jozsef 50 kr, Grün Lipót 50 kr, Nuss Elias 50 kr, Hadrawa Jozsef 10 kr, Szilágyi Károly 50 kr, Klemens János 50 kr, Dr. Téri Odón 2 frt, Lakner Antal 50 kr, Papp György 40 kr, Csacskei Jozsef 40 kr, Geiger Ignác 10 kr, Suler 50 kr, összesen 16 frt 50 kr.

— **Sétatéri zene.** Az önkénytes tűzoltóegyesület zenekara, mint értesültünk, folyó hó 25-én este a városi sétatérben térzenét tart.

— **Felhívjuk** a rendőrség figyelmét a mooskos utczák és az udvarokból naponként kiömlő és hetekig ott gözölgő undok vizek eltakarításására.

— **Végzetes fürdés.** Hemlézi Elek helyi Degró Rezső fodrásznál alkalmazásban álló segéd többek társaságában folyó hó 18-án az alsó marosváradi malomhoz ment fürödni. A vízbe bemenvén ott Váczi Zsigálval játszadozott; egy perc múlva volt, hogy a közelforgó megkapta és mindkettőjüket a mélybe rántotta az odasiót Degro Rezsőnek sikerült az időközben felmerült Váci Zsigát megmenteni, azonban Hemlézi menthetlenül elveszett. — hulláját hosszas keresés után csak másnap voltak képesek feltalálni. Ezen esetből kifolyólag miután hasonló esett ott már többször fordult elő felhívjuk az alviuczi főszolgabíró úr figyelmét ezen közveszélyes fürdőhelyre, hol sem az alkalmazott molnároknem tudnak úszni, sem valami je vagy felirat a gyantlanul fürdeni akarókat a helyveszélyességére nem figyelmezteti, egyáltalán ajánlatos volna az ott fürdést teljesen tiltani, sem pedig bárm nő mentő eszközzel a tulajdonos részéről ellátva nincsenek.

— **A kávécsok** felhasználva a nagy melegot és a katonaság távolétét, helyiségeiket általános javítás és szépítészetnek adták át, hogy a várva várt hidegebb idő alatt kellemesen vonzák a kávéházi élethez szokott közönséget.

— **A melegség.** 8—10 napi 34. c. foku nagy hőség folyó hó 20-án délután egy viharos eső után semhült el, hanem még nagyobb erővel működik, úgy hogy az emberek ki sem mernek járni.

— **Sajtóhiba.** Lapunk 33-ik számában a „napi hírek“ rovatában „jutalomjáték“ cz. alatt megjelent közleményünkbe sajtóhiba esuzott, ugyanis „kecsetlen szerepét átérző játékaival“ helyett „keresetlen, szerepét átérző játékaival“ olvasandó.

C S A R N O K.

Az anyja vére.

Eredeti dráma 3 felvonásban. Írta: Miskolczi Henrik. Mutatvány szerzőnek legújabb drámájából.

Hatodik Jelenés.

Julia (egyedül.)

(Elmerengve) Gondoltnak is milyen szép ez az eszme: együtt, egymásért halni meg, hát még valónak milyen gyönyörteljes ez! . . . Még a sir mindent elher. vasztó szele sem képes elméitani ennek a gondoltnak keblet dagasztó érzését, de még minden szent és igaz eszmét egyaránt némaságra kárhözható halálnak sinces elég hatalmas, hogy elválasszon bennünket egymástól. . . Ha igaz, hogy a sir lehűt minden lángot, és megszakadatlán csend honol ott lenn a hideg föld rőge alatt; akkor nem zúgolodom mostoha sorsom ellen, mert ez a vég kibékít minden szenvedés és kiunál, mely életem rövid lefolyása alatt ért. . . . Hogy fognak az emberek bámulni, ha megtudják, hogy ebben a mai önts érdek hajhászó világban is akad két szerető lény, kik inkább életüket vitték sem mint szívük szavát, a földsalaktól örökkön örökké tisztán maradt érzelmet a szerelmet elménijsák vagy megtagadják. Milyen édes meg halni is a szerelemért. . . .

Hetedik Jelenés.

Julia. Viharné. Andorka.

Andorka (kötött)

Viharné mama, itt lakik az édes mama!?

Viharné (kötött)

Igen édes anygalkám itt!

Julia (kétségbe esve)

Szent ég! a fiam! (az ajtó felé siet)

Viharné nagyon tisztességes arcú paraszt asszony, (belép földre) Szerencsére egyedül van!

Julia (örömmel zárja karjaiba az ugrálva jött Andorkát) Édes anyom! kedves szentem! (öleli es csokolja)

Andorka. (annyját szintén öleli és csokolja) Jó napot édes cukros kis mamám.

Julia
Hozott az isten, aranyos kicsi fiam!
Andorka.
Ugy-e mamuska, szívesen látsz?
Julia
Óh hogyné, hogyné?
Andorka (durezásan)
És ez a rossz Viharné mama azt mondta hogy görbe szemmel fogsz reám nézni, ha ide jövök . . . Tessék, ni, öregasszony léte, hogy hazudik, pedig előttem otthon mindig hajtogatta, hogy hazudni bűn, és ő mégis hazudik.

Julia
Nem édes gyermekem, Viharné mama nem hazudott, mert ide nem lett volna szabad jönnöd. De ha má' itt vagy, maradj itt egy darabig.

Andorka. (kiváncsian)
De hát miért nem szabad nekem a mamuskámhoz jönni? ki tiltja azt?
Julia
Hogy ki tiltja? az tiltja, kinek egy étellel tartozom
Andorka.
Óh pedig ha tudnád, hogy szeretek hozzád jönni megkérném szépen azt a ki tiltja, hogy engedje meg, hogy idejöjjelek.

Julia
Ugyan miért?
Andorka. (ujján számlálva)
Először azért mert nagyon szeretlek . . .

Julia
Hát én téged!
Andorka
Másodszor azért, mert olyan édesen tudsz csókolni
Julia
Te kis bohó!
Andorka
Mikor csókolsz, azt hiszem répa cukrot eszem.
Julia
Hát szereted te a répa cukrot?
Andorka
Jaj de még hogy! Viharné mama vesz is nekem néha-néha!

Julia
A jó mama!
Andorka
Nem jó, — rossz!
Julia
Igazán?
Andorka
Igen bizon, most mikor ide jöttem, kértem szépen hogy vegyen egy krajczárért répa cukrot . . .

Julia
S nem vett?
Andorka
Nem ám. Pedig olyan szépen kacsintottak rám itt a kapu alatt, mert itt lenn árul egy bozontos fejű, csunya fiú. Olyan nagyok voltak mint egy rud-hám: Ugy szerettem volna bele harapni, hogy még! Hát attól már te ilyen rossz mamát?

Julia
S mért nem akar venni?
Andorka
Képzeld, azt mondja: hogy a gyermeknek nem jó sok cukrot enni, mert ki hull a foga. Most téged kérdezlek mama: igaz-e az, a mit az a csunya Viharné mama mond?

Julia
A mit ő mond: az mindég igaz!
Andorka
Na jól van, ha így van, akkor mentül kevesebb cukrot eszem, hanem akkor annál többször eljövök hozzád, hogy sok, sok pusztít adj.

Julia
Óh jöjj mindennap — mindig!
Andorka
És adsz nekem pusztit?
Julia
Száz ezret (csókolja)
Viharné (ki eddig az ajtóban állt, előre jön) Nesze itt a regimented: eredj szépen oda a sarokba játszani, míg én a mamáddal beszéllek. (egy doboz fa katonai játék szert ad Andorkának)

Andorka
Ha eldőlnek a katonáim, ugy-e oda jössz őket felállítani?
Viharné
Hogy ne! (Andorkát a sarokba vezeti és a kendőjét a földre teríti és arra ülteti, azután vissza jön Julia mellé) Egy két szavam létszen a leányasszonyhoz; engedjen meg hogy ilyen kurtán-furesán szólítom, de én paraszt voltam s az maradok míg élek, nem az én hibám, hogy Soroksáron láttam meg először az Isten

szép napját, ott pedig nem válogatják a szép szót. Nem lesz inyére a mit mondandó vagyok, de hát mit eszterjem — csavarjam a dolgot, utoljára is a végére lyukadunk ki, tehát jobbnak vélem mindjárt az elején ki mondani ápertén, hogy én — én a gyereket tovább — nem tartom.

Julia (ijjedten)
Nem tartja? Az istenért! Miért nem!?
Viharné
Sok inde-bindéje van a dolognak szentem. Kutya legyen ha nem sajnálom, hogy el kell válnom ettől a gyerektől, mert olyan igaz mint a hogy élek: ugy szeretem azt a poronytyot, mint az életemet. Hiába nem lehet, oszt, nem lehet! Azt tudja boldog-boldogtalan, a ki csak ösmer, hogy olyan szegény vagyok mint a templom egere, aztán rossz a kereset. — Hogy messzire ne menjek, képzeld csak lelkem, tegnap reggel beczap. latok Pestre, egy nagy puttonyt czipelve a hátamon tele almával, — olyan nehéz volt majd megszakadtam alatta — oda állok a Duna partra, csak várom, csak várom a kundsáftot, de csak nem jön. Ugy délfelé oszt kénytelen voltam ešy kofának potom áron oda adni, alig hogy kaptam érte valamiskét! már most ebből a kis keresetből tessék eltartani — étel — itallal négy jó gyomru gyereket; a mellett ma kell egy kis gunya, holnap egy pár czizma, azután jövedelem, meg községi adó, papbér meg tudja isten mi minden. Sokszor a fejemet se tudom hol áll; az egyik mosdatlan parontyom a kuczkóban bög, a másik az asztal tetején ordít, a harmadik negyedik meg a ruhám kötöm ránczigálja hol ezt, hol azt kér. — Az én pugrisaim megelégszenek málé kenyérral is, ha már nincs, de Andorkának, ha éhes nem lehet a száját egy darab marezival betömni, mert neki a lelkemnek, reggel egy kis kávé, délelben leves — hus kell, ozsóna — vacsora, bizony bizony ha az ember két teljes hónapig, egy hunczut, megveszekedett krajczárt sem lát a tartásáért, akár milyen birka természetü megsokalja.

Julia (megtörtén)
Istenem! En teremtem! . . .
Viharné
Az igaz, hogy a leányasszony meghagyta volt, hogy a gyermeket Pestre be ne hozzam, de hát a mint mondani szokás, nagyon szoritotta csizma, muszáj volt. Tele vagyok adóssággal. Csak a grajzlernél levő kontóm meghaladja a tíz pengőt; aztán itt is — ott is egy pár garas. Szóval az apró — cseprő is folmegy 5 forintra.

Julia (magában)
Mit tegyek? mit cselekedjem?
Viharné
Tehát kapok pénzt leányasszony vagy nem? mondja ki ápertén, nem lehet sokáig trécselnem, mert sarkamra ég a munka . . . Nem húzom ám ki a bázból, ha most az adósságnak csak felét fizeti is meg, másik feléért elvárók egy darabig, mert magamról tudom, hogy a szegény embernek nem fekszik a pénz garmada számára a láda fiában . . . nincs pénze? mondja ki nyiltan, biz isten nem haragszom meg érte, mert szeretem az igaz szót. A szegénység soha sem szégyen. Ha volna egy kis parázs pénzem, vagy legalább az a négy rossz gyermekem nem volna nyugtként a nyakamon, — hogy az én jó istenem éltesse őket késő vénségig erőben egészségben, — ugy akár mi legyenek, ha bännám ha soha egy batkát sem adna leányasszony, eltartanám azt a kis kedvest holtom napjáig ingyen, de mivel a mindennapi kenyérért is törőm, zuznom kell magamat, isten látja bűnös lelkemet, nem tehetem — akár hogy berzenkedik is a szívem.

Julia (fájdalomtól reszkető hangon).
Köszönöm édes Viharné asszony a gyermekemhez való őszinte, anyai gondoskodását, köszönöm mostani szíves szavait, pénzem most ebben a nyomban nincs, menjen haza, holnap talán lesz: akkor elküldöm, vagy lehet hogy magam viszem el a gyermekkel egyült Viharné asszonyomhoz, mert hiszen jobb ápolót, gondosabb anyát, kis árvám számára keresve sem találhatnék.

Viharné (szánakozással).
Biz az baj, nagy baj, de hát a legjobb akaratom mellett sem segíthetek a leányasszonyon. No de ne hússuljon! a jó Isten ki gondoskodik a lég madarairól: az özvegyek és árvák sorsát nem hanyagolja el, eljön az idő midőn a leány asszony szomorú állapotát is csak megszánja.

Julia (az asztalra borul és zokog)
Viharné (vigasztalva, hozzá megy).
No no lelkem ne hagyja el annyira magát: jó az isten, ha a jelen perczben büntet is, a jövő pillanatban áldó kezét terjeszti felénk. (szemét törli). Az isten tartsa meg a leányasszonyt . . . megyek . . . dolgom van otthon . . . izé . . . elég a rántásom . . . akarom mondani elsül a rétesem . . . ne sirjon olyan keservesen az

isten áldja meg . . . hiszen megindítja a követ is . . . (Andorkához) Gyere ide te kis árva jószág, hadd csókoljuk rajtad még egyszer egy jó sort, ki tudja látjuk e egymást valaha . . . (összevissza csókolja.) Tartson meg a felettünk való sok számos esztendeig erőben, friss és jó egészségben, hogy szegény anyádat a sok fájdalomért kárpótolhasd . . .

Andorka (megfogja a rubáját).
Hová megy Viharné mama? Ne menjen el!
Viharné.
Ide megyek a kapu alá, ahhoz a cukor áruló fiúhoz, ebben a nyomban visszajövök!
Andorka.
Répa cukrot hoz?
Viharné.
Azt édesem.
Andorka.
De sokat hozzon ám!
Viharné.
Hogy ne!
Andorka.
Mennyit hoz?
Viharné.
Egy tele kötővel.
Andorka.
Akkor nem sirok, hogy elmegy.
Viharné.
Szegények, — lehet hogy tán kenyerük sincs? (körülnéz) milyen szegénység, milyen nyomor mindent! Éu igaz hogy Soroksáron lakom, de egészséges, szép szobába, hiszen ehhez a pincze lyukhoz képest az én kicsi hajlékom palota számba jöhet. Éu édes istenem, most látom, hogy én ezekhez a szegénylelkekhez képest gazdag vagyok. Nekem még egy köből örletlan buzácskám is van. — János sógorom hozta mikor a kiállítás jött megnézni, — még ezeknek lehet betevő falatjok sincs. Bizony nem ver meg az isten érte ha egy-két forinttal megsegítem őket. Hiszem nekem azért még marad három forintom az isten akárhová tegye a grajzlerját: várjon még egy darabig, hiszen nem mulik el a világ! (Andorhoz fenn) nesze édes fiacskám, ezt a pénzt tedd szépen zsebre, aztán ha már nem leszek itt, add átt a mamádnak s mond, hogy az utcán lelted. Erted?

Andorka
Igen is értem, de az hazugság, mert a Viharné mama adja.
Viharné
Most az egyszer, azért a hazugságért nem ver meg az isten.

Andorka
Akkor megteszem. De ne sokáig maradjon ám édes Viharné mama.

Viharné
Isten őrizz, mindjárt jövök (csókolja) áldjon meg a mindenható! (magában) Szegény kis árva, de százaszorta szerencsétlenebb anyja! megyek nehogy újból elő fogjon a sírás, és még én is megkeserítem pityer-géssel ezt a szegény teremést (erőt vesz magán) ne merj peregni köny, míg a kapu alá nem érek, ott aztán, hol nem lát senki, kedvedre folyhatsz. (Sietve elmegy.)

Felolvas szerkesztő és lapfőnököse: **ISSHUTZ JÁNOS**

Munkatárs: **HÖHN KÁROLY**.

Kiadó: Papp György.

Nyiltér*

Egész s lyem, mintázott Foulardokat méterenként 85 krtól egész 4 frt 65 krtig (mintegy 450 különböző árnyalathoz) megrendelt egyes öltönyökre, vagy egész végekben is szállít házhoz szállítva, postabér- és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **Selyemgyára Zürichben.** Minták postafordultával küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a — Szerk.

Sz. 1839—892 tkvi.

92. 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyszabeni Albina takarékos és hitelintézetnek végrehajtatónak Dusa Ilana oláh dályai lakos végrehajtatást szenvedő elleni 43 frt 22 kr. tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtatási ügyében a gyulafehérvári kir. járásbírószék területén az oláh dályai 346 sztkvben A + 1—13 rsz. tekvőkre összesen 1068 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok **1892 évi Szeptember hó 20 ik napjának délelőtti 9 órakor** Oláh-dályai község házában megtartandó árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.